

ЗАВДАННЯ З ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМКІВ ЛІКУВАННЯ РОЗАЦЕА Й ДЕМОДИКОЗУ

Брібеш М.Р., клінічний ординатор, Сулим Г.А.

Науковий керівник – асистент Сулим А.Г.

СумДУ, кафедра нейрохірургії та неврології

Застосування антидемодексних препаратів місцевої дії набуває важливого значення для терапії таких етіологічно та патогенетично пов'язаних дерматозів, як розацеа, демодикоз і дерматит періоральний. Ці захворювання шкіри посідають провідні місця серед хронічних дерматозів людини.

Зокрема, питома вага розацеа становить біля 5% від усіх дерматологічних діагнозів. Пацієнти, що страждають на рожеві вугри, демодикоз або періоральний дерматит, зустрічаються в роботі дерматовенеролога в умовах дерматологічного прийому практично щодня.

Уражаючи переважно шкіру обличчя, ці хвороби викликають відчутний дискомфорт у хворих, насамперед, через косметичний дефект. Торпідність перебігу, повільні позитивні зміни найкраще під час лікування, часті загострення після нетривалих ремісій, пригноблений настрій, що супроводжують захворювання – все це позначається на працездатності пацієнтів. З'ясуванню етіології й патогенезу, а також проблемі підвищення ефективності лікування розацеа, періорального дерматиту й демодикозу присвячені роботи багатьох дослідників.

Незважаючи на те, що на сьогодні вивчено багато з етіопатогенетичних факторів цих хвороб, дотепер не уявляється можливим визнати наявність цілісного підходу для пояснення причин виникнення їхнього розвитку. Саме відсутність такої загальної концепції, яка б охоплювала й пояснювала якнайбільше положень проблеми, заважає осмислити численний фактичний матеріал, що був накопичений завдяки багатьом попереднім дослідженням. Узагальнення поглядів на етіологію розацеа, демодикозу й періорального дерматиту, а також деяких близьких до них дерматозів, являє собою важливе завдання сучасної дерматовенерології.

Не менш важливим є також підвищення ефективності профілактичних і лікувальних заходів відносно цих захворювань – терапія розацеа й періорального дерматиту дотепер залишається недостатньо ефективною.

Звідси випливає, що застосування нових, не використаних дотепер препаратів, дозволило б розширити арсенал місцевих антидемодексних засобів.

Мета дослідження: Удосконалення лікування хворих на розацеа, демодикоз і періоральний дерматит застосуванням нового препарату з місцевою антидемодексною дією.

Предмет дослідження: Місцевий вплив медикаментозних засобів, що ймовірно зменшують чисельність популяції кліщів роду *Demodex* – паста «Вормікіл» (її склад: празиквантел – 0,5%; фенбендазол – 5%), яка застосовується у ветеринарній практиці всередину для дегельмінтизації собак дрібних порід, щенят, котів і кошенят при цестодозах і нематодозах.

Наукова новизна: Уперше довести, що паста «Вормікіл», що містить протигельмінтні препарати празиквантел і фенбендазол, що дотепер для зовнішнього лікування людей не застосовувалася, має антидемодексну дію й придатна для лікування хворих на розацеа, демодикоз і періоральний дерматит.